

اثربخشی بازی درمانی بر مهارت‌های ارتباطی، احساس تنهایی و سازگاری تحصیلی کودکان با آسیب شنوایی

The Effectiveness of Play Therapy on Communication Skills, Feelings of Loneliness and Educational Adjustment of Children with Hearing Impairment

Masoume Fatemi1

Master of Clinical Psychology, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran

Mahbobe Taher

Assistant Professor, Department of Psychology, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran

Neda Maleki farab *

Assistant Professor of Ethics Department, Faculty of Islamic Education and Thought, University of Tehran, Tehran, Iran

massaln.malekifarab@ut.ac.ir

Afsaneh Mezinani

Master's student in Clinical Psychology, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran

معصومه فاطمی

کارشناس ارشد روان-شناسی بالینی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

محبوبه طاهر

استادیار، گروه روان-شناسی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

ندا ملکی فاراب (نویسنده مسئول)

استادیار گروه اخلاق، دانشکده معارف و اندیشه اسلامی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

افسانه مزینانی

دانشجوی کارشناسی ارشد روان-شناسی بالینی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

Abstract

The purpose of this research was to determine the effectiveness of play therapy on communication skills, feelings of loneliness, and educational adjustment of children with hearing impairment. The research method was semi-experimental with a pre-test-post-test design with a control group. The statistical population included all students with hearing impairment in the age range of 6 to 12 years in Damghan city in the academic year of 2018-2019, and 16 of them were randomly selected in two experimental and control groups using available sampling method. (Each group 8 people) were assigned. In order to measure the variables, the Revised Questionnaire of Queen-Dame Communication Skills (QCST-R), the Revised Loneliness Scale of Russell, Peplau and Catrona (R-UCLA) and the Educational Adjustment Questionnaire of Teaguez, Clark and Thorpe were used and the interventions Play therapy was performed as a group for the experimental group during 12 45-minute sessions in the rehabilitation unit. Multivariate covariance analysis was used in the SPSS software environment to check the research hypotheses. The results of the present study showed that the average of the experimental group was different in the post-test of communication skills and academic adjustment and feelings of loneliness. In fact, play therapy increases communication skills and its components (the ability to receive and send messages, emotional control, listening skills, insight into the process of communication and communication combined with assertiveness) as well as the educational adjustment of children with hearing impairment ($p < 0.01$), and play-

چکیده

هدف از پژوهش حاضر تعیین اثربخشی بازی-درمانی بر مهارت‌های ارتباطی، احساس تنهایی و سازگاری تحصیلی کودکان با آسیب شنوایی بود. روش پژوهش نیمه-آزمایشی با طرح پیش-آزمون-پس-آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل تمام دانش-آموزان با آسیب شنوایی در دامنه سنی ۶ تا ۱۲ سال شهر دامغان در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ بودند که ۱۶ نفر از آنها با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و به تصادف در دو گروه آزمایش و گواه (هر گروه ۸ نفر) گمارده شدند. جهت سنجش متغیرها از پرسشنامه تجدیدنظر شده مهارت‌های ارتباطی کوئین-دام (QCST-R)، مقیاس تجدیدنظر شده احساس تنهایی راسل، پپلاو و کاترونا (R-UCLA) و پرسشنامه سازگاری تحصیلی تیگز، کلارک و تورپ استفاده گردید و مداخلات بازی-درمانی به صورت گروهی برای گروه آزمایش طی ۱۲ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای در واحد توان‌بخشی بهزیستی اجرا گردید. برای بررسی فرضیه‌های پژوهش از تحلیل کوواریانس چندمتغیری در محیط نرم-افزاری SPSS_۲۲ استفاده شد. نتایج پژوهش حاضر نشان داد میانگین گروه آزمایش در پس-آزمون مهارت‌های زندگی و سازگاری تحصیلی و احساس تنهایی متفاوت بود. در واقع بازی-درمانی بر افزایش مهارت‌های ارتباطی و مؤلفه‌های آن (توانایی دریافت و ارسال پیام، کنترل عاطفی، مهارت گوش دادن، بینش نسبت به فرایند ارتباط و ارتباط توأم با قاطعیت) و نیز سازگاری تحصیلی کودکان با آسیب شنوایی اثرگذار بود ($p < 0/01$)، همچنین بازی-درمانی بر کاهش احساس تنهایی این کودکان مؤثر بود ($p < 0/01$). پیشنهاد می‌شود از بازی-درمانی شناختی-رفتاری با

therapy was effective in reducing the loneliness of these children ($p < 0.01$). It is suggested to use cognitive-behavioral play therapy with group performance to improve communication skills and increase educational adaptation and reduce the feeling of loneliness of hearing impaired children.

Keywords: hearing impairment, loneliness, play therapy, educational adaptation, communication skills

اجرای گروهی جهت بهبود مهارت‌های ارتباطی و افزایش سازگاری -تحصیلی و کاهش احساس -تنهایی کودکان با آسیب -شنوایی استفاده -گردد.

واژه‌های کلیدی: آسیب -شنوایی، احساس -تنهایی، بازی -درمانی، سازگاری -تحصیلی، مهارت‌های -ارتباطی

پذیرش: مرداد ۱۴۰۲

دریافت: اردیبهشت ۱۴۰۳

نوع مقاله: پژوهشی

مقدمه

آسیب شنوایی^۱ به‌عنوان یک مسئله مهم بهداشت عمومی در سطح جهان به رسمیت شناخته شده است (منگ^۲ و همکاران، ۲۰۲۴) و به‌طور کلی برای توصیف طیف گسترده‌ای از کاهش شنوایی، از جمله ناشنوایی^۳ و کم‌شنوایی^۴ استفاده می‌شود (سیداتیان‌آرانی، عاشوری، فرامرزی، نوروزی و اسپنسر^۵، ۱۴۰۱). آسیب شنوایی یک آسیب حسی پیچیده، به‌معنای افت توانایی در ادراک صداهای گفتاری است (آقازبارتی، عاشوری و نوروزی، ۱۴۰۰) که به‌عنوان سومین علت شایع ناتوانی و معلولیت در سطح جهان مطرح است (پراساد^۶ و همکاران، ۲۰۲۴). کم‌شنوایی متوسط تا ناشنوایی شامل تمام موارد افت شنوایی بیشتری از ۳۵ دسی‌بل بوده که اغلب با کاهش نتایج عملکردی در افراد همراه است و کم‌شنوایی به‌عنوان هر نوع کاهش شنوایی بالاتر از ۲۰ دسی‌بل تعریف می‌شود و شدت آن از خفیف تا عمیق متغیر است (هایلی^۷ و همکاران، ۲۰۲۱) که می‌تواند یک گوش یا هر دو گوش فرد را درگیر نماید (سازمان بهداشت جهانی^۸، ۲۰۲۴). در حال حاضر بیش از یک و نیم میلیارد نفر (نزدیک به ۲۰ درصد از جمعیت جهان) با کم‌شنوایی زندگی می‌کنند و ۳۴ میلیون کودک در سراسر جهان، ناشنوایی یا کم‌شنوایی دارند (سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۲۴). بر اساس گزارش جدید^۹ ناشنوایی و کم‌شنوایی^{۱۰} سازمان بهداشت جهانی (۲۰۲۴) آسیب شنوایی به‌طور چشمگیری در سراسر جهان رو به افزایش است و این سازمان پیش‌بینی می‌کند در حدود دو و نیم میلیارد نفر تا سال ۲۰۵۰ درجاتی از کم‌شنوایی را خواهند داشت (بان، سان، بای و لو^{۱۱}، ۲۰۲۴). در کشورهای توسعه‌یافته، شیوع کم‌شنوایی در دوران کودکی از ۱ تا ۳ در ۱۰۰۰ تولد زنده و در کشورهای در حال توسعه در ۶ در ۱۰۰۰ تولد است (ملو^{۱۱} و همکاران، ۲۰۲۳). فیروزبخت و همکاران (۱۳۸۶) شیوع آسیب شنوایی در مراکز استان‌های ایران را ۴/۷ در ۱۰۰۰ تولد گزارش کرده‌اند (سلمانی و همکاران، ۱۴۰۰).

آسیب شنوایی نه‌تنها یک مشکل ارتباطی بلکه یک مشکل اجتماعی است (سویین^{۱۲}، ۲۰۲۴) که تقریباً ۲۰ تا ۴۰ درصد از کودکان کم‌شنوا با مشکلات روانی - اجتماعی مواجه می‌شوند (دجونگ، ون‌درشروف، استیپرزما و وروگوب^{۱۳}، ۲۰۲۳). کم‌شنوایی بر عملکردهای شناختی، زبانی و عاطفی - اجتماعی کودکان تأثیر می‌گذارد، به‌گونه‌ای که در کودکان کم‌شنوا در مقایسه با همسالان شنوا میزان قابل توجهی از مشکلات اجتماعی، عاطفی و رفتاری وجود دارد (وایت، کاستا، ملون، اولت و اوتلی^{۱۴}، ۲۰۲۴) و به دلیل تأثیرات روانی - اجتماعی آسیب شنوایی از جمله مشکلات ارتباطی، تأثیر بر روابط دوستانه، تجربه انزوای اجتماعی، اضطراب و افسردگی، سطح پایینی از کیفیت زندگی تجربه می‌گردد (علی^{۱۵} و همکاران، ۲۰۲۴). همچنین کم‌شنوایی می‌تواند سبب کاهش عزت‌نفس و اعتمادبه‌نفس، افزایش تحریک‌پذیری، احساس حقارت، انزوا و ناامیدی شود (موللی، موسوی و حکیمی‌راد، ۲۰۲۰). از سویی آسیب شنوایی به دلیل عدم تحریک زودهنگام شنیداری و ارتباط گفتاری، کودکان و جوانان را در معرض خطر تأخیر در گفتار،

1. Hearing impairment

2. Meng

3. Deafness

4. Hearing loss

5. Spencer

6. Prasad

7. Haile

8. WHO (World Health Organization)

9. Deafness and hearing loss

10. Ban, Sun, Bai & Liu

11. Melo

12. Swain

13. De Jong, van der Schroeff, Stapersma & Vroegop

14. White, Costa, Mellon, Ouellette & Ottley

15. Ali

زبان‌شناختی و رشد اجتماعی قرار می‌دهد که این امر منجر به بروز سطوح پایین تعامل اجتماعی و مهارت‌های ارتباطی^۱ در آنها می‌شود (چی^۲ و همکاران، ۲۰۲۰).

مهارت‌های ارتباطی بخشی از مهارت‌های زندگی بوده و به‌عنوان قابلیت فرد در برقراری ارتباط مؤثر با دیگران است (ایران‌فرد، محمدطاهری و سلطانی‌فرد، ۲۰۲۱). به‌گونه‌ای که فرد از طریق تبادل اطلاعات کلامی و غیرکلامی می‌تواند افکار و احساسات خود را با دیگران به اشتراک گذاشته و روابط بین‌فردی مناسبی برقرار نماید (بریمانی، اسدی و خواجوند، ۱۳۹۷). در واقع ارتباط وسیله‌ای در جهت حل تعارض و برقراری صمیمیت است که مطابق با نیازهای فرد بوده، سبب بهبود کیفیت زندگی می‌شود (موسوی، فتحی، ملکی‌راد، سرخاره و یک‌کلام، ۱۴۰۱) و زمینه را برای رشد، رضایتمندی، درک متقابل و نیز اعتماد متقابل فراهم می‌کند (بهزادی، کوچک‌زاده و صداقت، ۲۰۲۰). مهمترین مشکل کودکان و نوجوانان با آسیب شنوایی به تحول گفتار و مهارت‌های ارتباطی مربوط می‌شود که موفقیت‌ها و توانمندی‌های آنها را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد (عاشوری و جلیل‌آبکنار، ۱۳۹۹)، همچنین تأثیر آسیب شنوایی بر رفتار کودکانی که مهارت‌های ارتباطی بهتری دارند، کمتر است (نعمتی، دهمری و سعیدمنش، ۲۰۲۲). مهارت‌های ارتباطی کارآمد و مؤثر نقش کلیدی در امر آموزش و یادگیری، افزایش انگیزه و موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان دارد (داداشی و پالی، ۱۴۰۲) و سبب دریافت حمایت اجتماعی بیشتر، کاهش درگیری در مواجهه با چالش‌های زندگی و استفاده بهینه از راهبردهای مقابله‌ای سازگار می‌شود (دانش‌زاده، اسدزاده، مهری‌نژاد و ستوده‌اصل، ۱۴۰۱). دوران کودکی مرحله مهمی در شکل‌گیری مهارت‌های ارتباطی و رفتارهای انطباقی لازم برای زندگی در جامعه است (آخمتزیانوا و آرتمیوا^۳، ۲۰۲۲)، برای کودکانی که مهارت‌های ارتباطی ضعیفی دارند احتمال طرد توسط همسالان در طول دوران تحصیل و نیز موقعیت‌های تعاملی در زندگی آینده وجود دارد (مشعل‌پورفرد، ۲۰۱۸) که در کودکان با آسیب شنوایی عامل افزایش بروز مشکلات روانی- اجتماعی مانند کناره‌گیری اجتماعی، افسردگی (چن^۴ و همکاران، ۲۰۲۲)، اضطراب، انزوا و احساس تنهایی^۵ است (نعمتی، دهمری و سعیدمنش، ۲۰۲۲).

احساس تنهایی حالت روان‌شناختی ناخوشایندی است که در نتیجه عدم هم‌خوانی نیازهای اجتماعی با روابط اجتماعی فرد حاصل می‌گردد (روشن‌روان، ۱۴۰۰). واژه تنهایی به معنای فقدان روابط اجتماعی است (راتنی و مرعشیان، ۱۴۰۰). تنهایی شامل تنهایی اجتماعی^۶ (درک از نداشتن شبکه‌ای از روابط اجتماعی گسترده‌تر) و تنهایی عاطفی^۷ (فقدان یک همراه اصیل و صمیمی) است (فاکویا، مک‌کوری و دانلی^۸، ۲۰۲۰) یا به عبارتی احساس تنهایی، ادراکی انتزاعی و ذهنی از انزوای اجتماعی است (کبودی، ۱۴۰۱) که از جمله پیامدهای آن می‌توان به اضطراب، افسردگی، کاهش عزت‌نفس، کاهش احساس شایستگی، اختلالات خواب، احساس شرم و کیفیت زندگی پایین اشاره کرد (زندپیور، ۱۴۰۱) همچنین به سبب موانع ارتباطی، زندگی افراد با آسیب شنوایی همراه با محرومیت، تنهایی اجتماعی و سرخوردگی روانی است (فرید، فاطیما و جهان‌زیب^۹، ۲۰۲۳). احساس تنهایی بازتابی از ویژگی‌های ذهنی و عینی روابط اجتماعی ضعیف است و مشکلات شنیداری اغلب باعث ایجاد موانع ارتباطی می‌شود (جیانگ، کاپر، جو، چن و شو^{۱۰}، ۲۰۲۲). کودکان با هر درجه‌ای از آسیب شنوایی که باشند (حتی دارای اختلال شنوایی خفیف) احساس می‌کنند با همسالان خود متفاوت هستند و از ارتباطات اجتناب می‌کنند که محرومیت از ارتباط می‌تواند باعث احساس تنهایی و انزوا و در نهایت منجر به عواقب منفی برای رشد زیستی- روانی- اجتماعی آنها شود (دسوکی، رأفت و ازب^{۱۱}، ۲۰۲۱) و از سویی بهبود مهارت‌های ارتباطی موجب افزایش سطح سازگاری تحصیلی^{۱۲} در دانش‌آموزان می‌شود (نسائی، کهرزائی، فرنام و فردین، ۱۳۹۹).

سازگاری تحصیلی عبارت است از توانایی تطابق با شرایط، تکالیف، فعالیت‌های تحصیلی و نقش‌هایی که در موقعیت‌های آموزشی به عهده دانش‌آموز گذاشته می‌شود (انصاری و کاظمی‌خوبان، ۱۴۰۱). در واقع سازگاری دانش‌آموز در جهت رسیدن به حالتی متعادل بین نیازهای چندبعدی (تحصیلی، شناختی، عاطفی، اجتماعی) و رضایت در دستیابی به آنها است (ویاس^{۱۳}، ۲۰۲۱). سازگاری تحصیلی به سازگاری کودکان در سه جنبه محیط (سازگاری با چیدمان کلاس، صوت محیط و روال مدرسه)، یادگیری (انطباق با تمام فعالیت‌های مرتبط با مطالعه و یادگیری) و روابط بین‌فردی (ارتباط بین همکلاسی‌ها، معلمان و سایر دانش‌آموزان) اشاره دارد (وو و لیو^{۱۴}، ۲۰۱۹). پژوهش‌ها نشان می‌دهند سازگاری تحصیلی نقش مؤثری در

1. Communication skills

2. Qi

3. Akhmetzyanova & Artemyeva

4. Chen

5. Loneliness

6. Social loneliness

7. Emotional loneliness

8. Fakoya, McCorry & Donnelly

9. Farid, Fatima & Jahanzai

10. Jiang, Kuper, Zhou, Qin & Xu

11. Desoky, Raft & Azab

12. Academic Adjustment

13. Vyas

14. Wu & Liu

پیشرفت تحصیلی (ملا^۱ و همکاران، ۲۰۲۱) و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان داشته و عدم سازگاری تحصیلی سبب افت و ترک تحصیل می‌گردد (جعفری و عبدی‌زرین، ۱۴۰۰).

کودکان با آسیب شنوایی دارای کاستی‌ها و مشکلاتی در واکنش‌های هیجانی و مهارت‌های رفتاری هستند (عاشوری، منصوری‌حسن‌آبادی و احمری، ۱۳۹۹) و بازی‌درمانی^۲ به‌عنوان یکی از مداخلات درمانی باعث بهبود کودکان به لحاظ اجتماعی، هیجانی و شناختی می‌شود (خونساری و عاشوری، ۱۴۰۰). می‌توان گفت بازی محیط طبیعی برای کودک جهت کشف تعامل با همسالان بوده (شایر، شی، براکاگلیا، گُجو و کساری، ۲۰۲۰)، سبب ارتباط و نزدیک شدن دنیای درون ذهن کودک با دنیای واقعیت بیرونی می‌شود (زینلی‌ده‌رجبی و عاشوری، ۱۴۰۰). بازی، زمینه معتبری برای توسعه ارتباطات اجتماعی، یادگیری در زمینه‌های آموزشی است و نیز به‌عنوان یک مداخله درمانی (اُکیف و مک‌نالی، ۲۰۲۳) ساختارمند و مبتنی بر تئوری درمان مطرح است (کبودی، ۱۴۰۱). از فواید بازی‌درمانی برای کودکان می‌توان به شکستن مقاومت کودک، تخلیه هیجانی، غلبه بر ترس‌ها، آموزش نمادین، ایجاد رابطه، افزایش احساس شایستگی و توانایی اشاره کرد (موسی‌پور، ۲۰۲۳). از جمله درمان‌های مبتنی بر بازی برای کودکان، بازی‌درمانی شناختی- رفتاری^۳ است، در این مداخله تکنیک‌های درمان شناختی- رفتاری با تکنیک‌های بازی‌درمانی تلفیق گشته و تأکید بر مشارکت کودک در درمان دارد (امامی‌مهر، امیری‌مجد، قمری و بزازیان، ۱۴۰۲) که از طریق روش‌های خودنظارتی و فنون مدیریت وابستگی، مشکلات رفتاری در کودکان کاهش و سازگاری افزایش می‌یابد (رضایی‌رضوان، کارشکی و پاکدامن، ۱۴۰۰). در مسیر درمان، کودک از طریق بازی احساساتش را بیان می‌نماید، مهارت‌های ارتباطی و حل مسئله را نیز می‌آموزد (طالبی و گرچی، ۱۴۰۲).

پژوهش‌های صورت‌گرفته در خصوص کودکان با آسیب شنوایی نشان می‌دهند که مداخله بازی‌درمانی بر مشکلات رفتاری (حسینی و عاشوری، ۱۴۰۱)، سازگاری اجتماعی، مهارت‌های ارتباطی (بریمانی، اسدی و خواجوند، ۱۳۹۷)، احساس تنهایی و افسردگی (طاهری، کوهساری و عبدی، ۱۴۰۲) آنها اثرگذار است. خونساری و عاشوری (۱۴۰۰) با مرور بیش از ۳۰ مقاله مابین سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۲۱، استفاده از بازی‌درمانی را جهت ارتقای آگاهی و تنظیم هیجانی کودکان کم‌شنوا پیشنهاد می‌کنند. در مقاله مروری سیستماتیک اُکیف و مک‌نالی (۲۰۲۳) با بررسی ۹ پژوهش گزارش شده است مداخله‌های روان‌شناختی مبتنی بر بازی بر مهارت‌های ارتباطی کودکان مبتلا به طیف اتیسم مؤثر هستند. کبودی (۱۴۰۱) در پژوهش خود عنوان می‌کند بازی‌درمانی گروهی بر سازش‌یافتگی اجتماعی و احساس تنهایی و مهار خشم کودکان تأثیر دارد. از سویی جباری‌دانشور، حسینی‌نسب و آزموده (۱۴۰۲) بازی‌درمانی شناختی- رفتاری را از قصه‌درمانی در افزایش سازگاری تحصیلی، اجتماعی و هیجانی دانش‌آموزان کم‌توان‌ذهنی آموزش‌پذیر مؤثرتر می‌دانند. همچنین پژوهش‌ها نشان داده‌اند که بازی‌درمانی شناختی- رفتاری بر عزت‌نفس و حافظه فعال کودکان مبتلا به اختلال شنوایی و گفتاری (طالبی و گرچی، ۱۴۰۲) و سازگاری کودکان پیش‌دبستانی (رضایی‌رضوان، کارشکی و پاکدامن، ۱۴۰۰) اثرگذار است.

با توجه به اینکه ادبیات پژوهشی نشان می‌دهد که آسیب شنوایی بر بسیاری از جنبه‌های زندگی فرد مانند رشد شناختی، تعامل اجتماعی و سلامت روان تأثیر می‌گذارد (بان و همکاران، ۲۰۲۴) و این آسیب به‌عنوان یک مشکل بهداشتی رو به افزایش در سراسر جهان نیز شناخته می‌شود که بر سلامت روانی- اجتماعی و توانایی برقراری ارتباط، یادگیری و آینده زندگی افراد تأثیر منفی گذاشته، منجر به هزینه‌های اقتصادی برای فرد و جامعه می‌گردد. (الرواشده^۴ و همکاران، ۲۰۲۴) به‌طوری‌که سازمان بهداشت جهانی (۲۰۲۴) تخمین زده است که هر ساله هزینه‌های مربوط به آسیب‌های شنوایی بدون درمان، برای اقتصاد جهانی حدود ۹۸۰ میلیارد دلار است. و از سویی در حدود دو سوم جمعیت آسیب‌دیده ساکن کشورهای در حال توسعه هستند (ملو و همکاران، ۲۰۲۳)، پژوهش حاضر به مطالعه اثربخشی بازی‌درمانی بر مهارت‌های ارتباطی، احساس تنهایی و سازگاری تحصیلی کودکان با آسیب شنوایی می‌پردازد.

روش

روش پژوهش بر اساس هدف؛ کاربردی، به لحاظ نوع داده؛ کمی و از نظر شیوه اجرا؛ نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون- پس‌آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل تمامی دانش‌آموزان با آسیب شنوایی در دامنه سنی ۶ تا ۱۲ سال شهر دامغان در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۳۹۸ بودند که از بین آنها نمونه‌ای به حجم ۱۶ فرد به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به‌صورت تصادفی ساده در دو گروه آزمایش و گواه (هر گروه ۸ نفر) گمارده شدند. معیارهای ورود به پژوهش شامل داشتن آسیب شنوایی، محدوده سنی ۶ تا ۱۲ سال، مقطع تحصیلی ابتدایی، دامنه هوشی بین ۸۰ تا ۱۱۵

1. Mella

2. play therapy

3. Shire, Shih, Bracaglia, Kodjoe & Kasari

4. O'Keeffe & McNally

5. Cognitive behavioral play therapy

6. Al-Rawashdeh

و اعلام رضایت والدین جهت شرکت فرزندانشان در پژوهش بود و معیارهای خروج؛ داشتن مشکلات و بیماری‌های جسمانی شدید، ابتلا به معلولیت (جسمی، ذهنی، ناینایی و حرکتی)، عدم تمایل به شرکت در جلسات بازی‌درمانی و غیبت بیش از دو جلسه در جلسات مداخله‌ای بود.

ابزار سنجش

۱ نسخه تجدیدنظر شده پرسشنامه مهارت‌های ارتباطی کوئین‌دام^۱ (QCST-R): این پرسشنامه توسط کوئین‌دام (۲۰۰۴) تهیه شد و دارای ۳۴ گویه است که پاسخ‌دهندگان باید میزان انطباق وضعیت فعلی خود را با محتوای هر گویه بر روی طیف لیکرت پنج درجه‌ای (از هرگز، تا همیشه ۵) مشخص نمایند. این پرسشنامه پنج بعد مهارت ارتباطی شامل؛ توانایی دریافت و ارسال پیام (۲، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۸، ۱۹، ۲۱، ۲۸)؛ کنترل عاطفی (۴، ۹، ۱۵، ۱۷، ۲۰، ۳۰، ۳۱)؛ مهارت گوش دادن (۵، ۶، ۷، ۸، ۲۲، ۲۳)؛ بینش نسبت به فرایند ارتباط (۱۶، ۲۴، ۲۵، ۲۹، ۳۴)؛ و ارتباط توأم با قاطعیت (۱، ۳، ۱۰، ۳۲، ۳۳) را می‌سنجد. دامنه نمره کل بین ۳۴ تا ۱۷۰ بوده و گویه‌های ۲، ۴، ۶، ۹، ۱۰، ۱۲، ۱۳، ۱۷، ۱۹، ۲۴، ۲۵، ۲۸، ۳۲، ۳۳ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند (بنی‌عقیل، قاسمی، رضایی‌اول و بهنام‌پور، ۲۰۲۰). نمرات کمتر از ۶۸ نشان از مهارت ارتباطی ضعیف است و نمره بیشتر از ۱۰۲، مهارت ارتباطی بالا و نمره حداقل آنها مهارت ارتباطی متوسط را نشان می‌دهد. همسانی درونی این آزمون قابل قبول است زیرا اعتبار کل آزمون با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۶۹ به دست آمده است که این مقدار برای دانش‌آموزان دبیرستانی برابر با ۰/۶۶، برای دانشجویان ۰/۷۱ بوده و ضریب اعتبار کل آزمون نیز با استفاده از روش تنصیف ۰/۷۱ گزارش شده است (چاری و فداکارداورانی، ۱۳۸۴).

۲ مقیاس تجدیدنظر شده احساس تنهایی^۲ (R-UCLA): این پرسشنامه توسط راسل، پیلاو و کاترونا^۳ (۱۹۸۰) ساخته شد که مشتمل بر ۲۰ گویه بوده که ۱۰ گویه مثبت و ۱۰ گویه منفی که احساس تنهایی را نشان می‌دهند، هر پرسش در یک طیف لیکرت چهار درجه‌ای (هرگز، ۱، به ندرت، ۲، گاهی اوقات، ۳ و اغلب، ۴) تنظیم شده است (چانگ^۴، ۲۰۱۸). البته نمره‌گذاری گویه‌های ۱، ۴، ۵، ۶، ۹، ۱۰، ۱۵، ۱۶، ۱۹، ۲۰ معکوس (از هرگز ۵ تا اغلب ۱) است. این مقیاس توسط شکرکن و میردریکوند (۱۳۷۷) ترجمه و پس از یک اجرای مقدماتی، اصلاح گردید. مقیاس تجدیدنظر شده از اعتبار بالایی برخوردار است. راسل و پیلاو و کاترونا پایایی آن را ۰/۹۱ و همبستگی بالای ۰/۹۱ را بین نمرات مقیاس اصلی و تجدیدنظر شده گزارش کردند (میردریکوند، شکرکن و حقیقی، ۱۳۷۸). پاشا و اسماعیلی (۲۰۰۷) پایایی آن را به دو روش آلفای کرونباخ و تصنیف محاسبه و به ترتیب ۰/۷۵ و ۰/۷۱ به دست آورده‌اند و برنا و سواری (۱۳۸۹) مقدار پایایی آن را ۰/۷۳ محاسبه کردند (رنجبر، ترخان، طاهر، حسین‌خانزاده و عیسی‌پور، ۱۳۹۴).

۳ پرسشنامه سازگاری تحصیلی^۵: این پرسشنامه ۱۵ سؤالی توسط تیگز، کلارک و تورپ^۶ (۱۹۷۶) تهیه شده است. نمره‌گذاری آن بر اساس طیف لیکرت چهار درجه‌ای (کاملاً موافقم ۴، موافقم ۳، مخالفم ۲ و کاملاً مخالفم ۱) است و سؤالات ۲، ۴، ۵، ۶، ۸، ۱۲، ۱۴ و ۱۵ به صورت معکوس (از کاملاً موافقم ۱ تا کاملاً مخالفم ۴) نمره‌گذاری می‌شوند. دامنه نمرات بین ۱۵ تا ۶۰ بوده و هر چه نمره کلی این آزمون بیشتر باشد، میزان سازگاری تحصیلی دانش‌آموز بالاتر است. در پژوهش تیگز، کلارک و تورپ (۱۹۷۶) روایی محتوایی این پرسشنامه بسیار مطلوب و پایایی آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۳ گزارش شده است (ساجدی، شاه‌مروند، زارع و شکرکی جوان ۲۰۲۲). حقیقی و همکاران (۱۳۸۱) با استفاده از آلفای کرونباخ و دو نیمه‌کردن، ضرایبی به ترتیب برابر با ۰/۸۰ و ۰/۷۹، همچنین در پژوهش بردستانی (۱۳۸۳) میزان آلفای کرونباخ برابر با ۰/۷۷ به دست آمده است (حسینی، ۱۳۹۷).

شیوه مداخله: محتوای جلسات بازی‌درمانی بر اساس رویکرد شناختی- رفتاری و برگرفته از پژوهش سهرابی‌شگفتی (۱۳۹۰) بوده که این روش بر پایه نظریات بازی‌درمانی شناختی- رفتاری وب^۸ (۲۰۰۹) و کادوسون و شفر^۹ (۲۰۰۱) طراحی گردیده است. این درمان در طی ۱۲ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای به مدت ۱/۵ ماه، هفته‌ای دو جلسه به صورت گروهی در اتاق بازی درمانی واحد توان‌بخشی بهزیستی شهرستان دامغان توسط کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی که در حوزه کار با کودکان با آسیب‌شنوایی تخصص دارد، اجرا گردید. خلاصه جلسات ارائه شده این مداخله برای گروه آزمایش در جدول ۱ آمده است.

1. Queendom Communication Skills Test-Revised questionnaire (QCST-R)

2. The Revised UCLA Loneliness Scale (R-UCLA)

3. University of California, Los Angeles (UCLA)

4. Russell, Peplau & Cutrona

5. Chang

6. Academic Adjustment Questionnaire

7. Tieg, Clark & Thorpe

8. Webb

9. Kaduson & Schaefer

جدول ۱: خلاصه برنامه مداخله بازی درمانی گروهی برای شرکت‌کنندگان گروه آزمایش

جلسه	محتوی	هدف	روش
اول	معرفی افراد حاضر در جلسات درمانی	معرفی افراد حاضر در جلسات درمانی	ابتدا درمانگر خود و محتوا و اهداف جلسه را به افراد گروه معرفی کرده، سپس از همه آزمودنی‌ها می‌خواهد که خودشان را به‌طور کامل برای همه افراد حاضر معرفی نمایند و بعد از معرفی جهت برقراری ارتباط متقابل مناسب و همچنین جلب اعتماد آزمودنی‌ها از آن‌ها سوالاتی پرسیده شد.
دوم	تعیین موقعیت‌های مشکل توسط آزمودنی‌ها	تعیین موقعیت‌های مشکل توسط آزمودنی‌ها	در این جلسه از آزمودنی‌ها خواسته شد که موقعیت‌های مشکل را با همکاری هم تعیین نمایند (موقعیت مشکل موقعیتی است که دیگران به رفتارهای کودکان اعتراض داشته باشند).
سوم	تعیین مجدد موقعیت‌های مشکل و بازی کردن آن موقعیت‌ها توسط آزمودنی‌ها	تعیین مجدد موقعیت‌های مشکل و بازی کردن آن موقعیت‌ها توسط آزمودنی‌ها	موقعیت‌های مشکل تعیین شده در جلسه قبل، مجدد توسط آزمودنی‌ها مطرح و نمره داده شد تا بدین ترتیب هماهنگی و ثبات موقعیت‌ها تشخیص داده شود.
چهارم	بهبود روابط بین فردی، افزایش پذیرش اجتماعی و کاهش کمروبی	شالوده‌سازی ارزش‌ها، پیشگیری از مشکل، طرح‌ریزی حل مسئله، ابقاء و نگهداری ارزش‌ها در آزمودنی‌ها	ابتدا موقعیت‌ها ارزیابی شده و پس از آن شالوده‌سازی ارزش‌ها در ذهن آزمودنی‌ها صورت گرفت. موقعیت‌ها به‌طور کلی تشریح و نکات منفی کارها توضیح داده شد و ارزش اعمال مثبت روشن گردید.
پنجم	بهبود روابط بین فردی	کار روی مفهوم مشارکت گروهی آزمودنی‌ها در بازی شهرسازی	از بچه‌ها خواسته شد تا با توجه به وسایل بازی موجود با توافق همدیگر نقش‌های خاصی را انتخاب و هرکدام کار خاصی را انجام دهند. به‌وسیله مشارکت گروهی نیازها را تعیین و اولویت‌بندی نموده و شروع به ساختن شهر نمایند.
ششم	افزایش پذیرش اجتماعی و کاهش کمروبی	کار روی مفهوم تعامل اجتماعی آزمودنی‌ها در بازی شهرسازی	چگونگی وضعیت و جایگاه شغلی رده‌های مختلف اجتماع آزمودنی‌ها شناسانده شد و در قالب بازی شهرسازی، به نکات ریز رفتاری در تعاملات پرداخته شد.
هفتم	بهبود روابط بین فردی و افزایش پذیرش اجتماعی	کار روی فهم درست قوانین آزمودنی‌ها در بازی شهرسازی	در بازی شهرسازی سعی بر این بود تا در فهم درست قوانین این سه مورد مورد توجه قرار گیرد: ۱. قوانینی که بر گروه یا جامعه حاکم‌اند. ۲. دانستن قوانین ۳. رفتار کردن به قوانین.
هشتم	بهبود روابط بین فردی و افزایش پذیرش اجتماعی	کار روی مفهوم مدیریت و برنامه‌ریزی آزمودنی‌ها در بازی شهرسازی	در خلال بازی به آزمودنی‌ها مدیریت و برنامه‌ریزی در حین شهرسازی آموزش داده شد و همگی ملزم به یادگیری و رعایت نظم شدند.
نهم	افزایش پذیرش اجتماعی	کار روی تقویت مکانیسم دفاعی خویش‌داری آزمودنی‌ها در بازی شهرسازی	در خلال بازی سعی شد تا به تمایلات و عواطف آزمودنی‌ها نظم داده شود. آزمودنی‌ها در ساختن شهر یاد گرفتند ابتدا چگونه نیازهای خود را اولویت‌بندی کرده و در صورت لزوم به تأخیر اندازند.
دهم	کاهش کمروبی	ارزیابی موقعیت‌های مطلوب و نامطلوب آزمودنی‌ها	در این جلسات به ارزیابی موقعیت‌ها پرداخته شد. در ابتدا موقعیت‌های مشکل با آزمودنی‌ها به روال جلسات قبل مرور شد، سپس چند موقعیت مطلوب و خوب متناسب با مشارکت آزمودنی‌ها تعیین گردید، آن‌ها نیز با گرفتن نقش‌های متعدد در قالب بازی در واقع میزان درمان در خودشان را به نمایش گذاشتند.
یازدهم	بازداری مرحله حرکتی	بازداری مرحله حرکتی	بازی کارت حروف (تشکیل کلمه) با طی مسیری مشخص شده کارت‌ها و تصویر گفته شده درمانگر را بردارد و حرکتی خاص انجام دهد.
دوازدهم	بازداری مرحله شفاهی	بازداری مرحله شفاهی	داستان‌های مصور، لیلی کردن همراه با تعریف یک شعر، بازی با کارت، قراردادن سه رنگ متفاوت روی دیوار و رفتن کودک کنار رنگ موردنظر به فرمان درمانگر و انجام دو حرکت مخصوص آن.

شیوه اجرای پژوهش

ابتدا پس از کسب مجوزهای لازم از اداره بهداشتی شهرستان دامغان، با مراجعه به واحد توان‌بخشی بهزیستی هماهنگی‌های لازم با مدیریت صورت پذیرفت. سپس شرکت‌کنندگان گروه نمونه (۱۶ کودک با آسیب شنوایی ۶ تا ۱۲ سال) به شیوه در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی ساده در دو

گروه آزمایش و گواه گمارده شدند. سپس پیش‌آزمون برای هر دو گروه آزمایش و گواه اجرا شد. در مرحله بعد درمانگر که در حوزه کار با کودکان استثنایی تخصص و در زمینه توان‌بخشی کودکان ناشنوا فعالیت دارد، مداخلات بازی‌درمانی گروهی را برای گروه آزمایش طی ۱۲ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای در اتاق بازی‌درمانی (تربیت‌شنیداری) واحد توان‌بخشی اجرانمود. البته جهت تکمیل پرسشنامه‌ها از کارشناس گفتاردرمانی به‌منظور ارتباط بهتر با این کودکان کمک گرفته شد. پس از اتمام جلسات بازی‌درمانی گروهی از هر دو گروه آزمایش و گواه پس‌آزمون به‌عمل آمد. به جهت رعایت ملاحظات اخلاقی ضمن اخذ رضایت‌آگاهانه از دانش‌آموزان مبتلا به آسیب شنوایی و خانواده‌های آن‌ها، درخصوص رعایت اصل رازداری و محرمانه بودن اطلاعات، هدف پژوهش، بی‌ضرر بودن مداخله بازی‌درمانی و نداشتن بار مالی، تعداد و نحوه برگزاری جلسات برای آن‌ها تشریح گردید و در پایان فرایند پژوهش، افراد گروه گواه نیز تحت مداخله بازی‌درمانی قرار گرفتند. در این پژوهش برای تحلیل داده‌ها از روش تحلیل کوواریانس چندمتغیری^۱ در محیط نرم‌افزاری SPSS_۲۲ استفاده شد.

یافته‌ها

در پژوهش حاضر ۱۶ کودک با آسیب شنوایی (کم‌شنوا) ۶ تا ۱۲ سال در دو گروه آزمایش و گواه (هر گروه ۸ نفر) قرار داشتند. میانگین و انحراف معیار نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون متغیرها در گروه آزمایش و گواه در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲: شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش در دو مرحله اندازه‌گیری به تفکیک گروه آزمایش و گواه

متغیر	وضعیت	گروه	میانگین	انحراف استاندارد
مهارت گوش دادن	پیش‌آزمون	آزمایش	۱۷/۶۶	۲/۱۰
	کنترل	کنترل	۱۷/۳۳	۲/۸۴
	پس‌آزمون	آزمایش	۲۱/۶۶	۳/۴۲
	کنترل	کنترل	۱۷/۳۶	۲/۰۱
توانایی دریافت و ارسال پیام	پیش‌آزمون	آزمایش	۱۶/۶۶	۳/۱۸
	کنترل	کنترل	۱۶/۲۳	۳/۶۲
	پس‌آزمون	آزمایش	۱۸/۳۳	۴/۱۳
	کنترل	کنترل	۱۶/۴۵	۳/۰۵
بینش نسبت به فرایند ارتباط	پیش‌آزمون	آزمایش	۱۰/۰۸	۲/۰۶
	کنترل	کنترل	۱۰/۷۷	۲/۱۹
	پس‌آزمون	آزمایش	۱۲/۸۰	۲/۶۰
	کنترل	کنترل	۱۱/۰۱	۲/۹۲
کنترل عاطفی	پیش‌آزمون	آزمایش	۱۲/۳۲	۲/۴۹
	کنترل	کنترل	۱۲/۳۵	۲/۶۴
	پس‌آزمون	آزمایش	۱۴/۳۳	۲/۱۵
	کنترل	کنترل	۱۲/۴۷	۲/۲۱
ارتباط توأم با قاطعیت	پیش‌آزمون	آزمایش	۱۵/۸۶	۳/۳۴
	کنترل	کنترل	۱۵/۸۰	۳/۸۴
	پس‌آزمون	آزمایش	۱۷/۴۰	۳/۶۱
	کنترل	کنترل	۱۵/۵۹	۳/۵۶
مهارت‌های ارتباطی	پیش‌آزمون	آزمایش	۷۱/۸۶	۸/۶۲
	کنترل	کنترل	۷۲/۱۳	۸/۹۳
	پس‌آزمون	آزمایش	۸۱/۷۴	۹/۴۳
	کنترل	کنترل	۷۳/۵۴	۹/۱۱
تنهایی	پیش‌آزمون	آزمایش	۳۸/۲۶	۵/۲۵
	کنترل	کنترل	۳۷/۴۰	۵/۳۱

1. Multivariate Analysis of Covariances (MANCOVA)

۵/۳۷	۲۹/۴۶	آزمایش	پس‌آزمون	
۵/۵۸	۳۸/۵۳	کنترل		
۴/۰۴	۲۹/۷۳	آزمایش	پیش‌آزمون	سازگاری تحصیلی
۴/۶۴	۳۰/۵۳	کنترل		
۴/۲۵	۳۷/۸۰	آزمایش	پس‌آزمون	
۳/۹۵	۲۹/۹۳	کنترل		

در پژوهش حاضر به منظور تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیری استفاده شد. پیش از انجام این آزمون، مفروضه‌های آماری نرمال بودن توزیع نمرات با استفاده از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف، خطی بودن رابطه متغیرهای کووریت و وابسته از طریق آزمون تحلیل واریانس، عدم وجود تفاوت معنی‌دار بین گروه‌ها در متغیر کووریت با آزمون تحلیل واریانس یک‌راهه، یکسان بودن شیب خطرگرسینونی با کمک آزمون همسانی شیب رگرسینون و همگنی واریانس‌ها با استفاده از آزمون لوین مورد بررسی قرار گرفت که با توجه به عدم تخطی از این مفروضه‌ها، انجام آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیری بلا مانع بود.

جدول ۳: نتایج تحلیل کوواریانس ساده تفاوت گروه‌های پژوهش در متغیر مهارت‌های ارتباطی

متغیرها	مجموع مجزورات	متغیر وابسته	میانگین مجزورات	F	سطح معنی‌داری	اندازه اثر
مهارت‌های ارتباطی (نمره کل)	۱۴۳۳/۸۴	۱	۱۴۳۳/۸۴	۳۹/۶۱	۰/۰۰۱	۰/۵۱۲

با توجه به جدول ۳ آماره F تحلیل کوواریانس ساده برای بررسی تفاوت دو گروه آزمایش و گواه در نمره کل مهارت‌های ارتباطی و مؤلفه‌های آن در سطح ۰/۰۰۱ معنی‌دار است. بنابراین بین گروه آزمایش و گواه از لحاظ متغیر مهارت‌های ارتباطی در پس‌آزمون بعد از کنترل نمرات پیش‌آزمون، تفاوت معنی‌داری وجود دارد.

جدول ۴: نتایج آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیری برای مقایسه گروه‌ها در زمینه مؤلفه‌های مهارت‌های ارتباطی

آزمون	مقدار	F	d.f1	d.f1	سطح معنی‌داری	اندازه اثر
لامبدای ویکلز	۰/۱۳	۱۰/۱۴	۱۴	۱۲	۰/۰۰۱	۰/۸۶

در جدول ۴ سطوح معنی‌داری آماره لامبدای ویکلز بیانگر آن هست که بین میانگین نمرات گروه‌های آزمایش و گواه از لحاظ مؤلفه‌های مهارت‌های ارتباطی تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($F= 10/14, p<0/01$). میزان تأثیر یا تفاوت برابر ۰/۸۶ است. برای بررسی اینکه بازی درمانی بر کدام یک از مؤلفه‌های مهارت‌های ارتباطی مؤثر است از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیری استفاده شد (جدول ۵).

جدول ۵: نتایج تحلیل کوواریانس ساده تفاوت گروه‌های پژوهش در مؤلفه‌های مهارت‌های ارتباطی

متغیرها	مجموع مجزورات	متغیر وابسته	میانگین مجزورات	F	سطح معناداری	اندازه اثر
گوش دادن	۲۵۸/۱۳	۱	۲۵۸/۱۳	۳۱/۱۵	۰/۰۰۱	۰/۴۲۲
توانایی دریافت و ارسال پیام	۲۸۲/۸۴	۱	۲۸۲/۸۴	۲۵/۱۱	۰/۰۰۱	۰/۳۶۴
بینش نسبت به فرآیند ارتباط	۹۷/۰۶	۱	۹۷/۰۶	۹/۵۴	۰/۰۲	۰/۲۷۹
کنترل عاطفی	۳۱۳۹/۴۶	۱	۳۱۳۹/۴۶	۱۴/۱۹	۰/۰۰۱	۰/۳۳۵
ارتباط توأم با قاطعیت	۲۲۴۵/۲۷	۱	۲۲۴۵/۲۷	۱۷/۲۸	۰/۰۰۱	۰/۲۷۴

نتایج آماره F تحلیل کوواریانس ساده و تفاوت گروه آزمایش و کنترل در جدول ۵ حاکی از آن است که با حذف اثر پیش‌آزمون‌ها، بین هر دو گروه تفاوت معنادار وجود دارد. در نتیجه می‌توان گفت بین گروه آزمایش و کنترل از لحاظ مؤلفه‌های مهارت‌های ارتباطی در پس‌آزمون بعد از کنترل نمرات پیش‌آزمون تفاوت معنی‌داری وجود دارد. در جدول ۶ تأثیر بازی درمانی بر احساس تنهایی کودکان با آسیب شنوایی مورد بررسی قرار گرفته است.

جدول ۶: نتایج تحلیل کوواریانس تک‌متغیری تفاوت گروه‌ها در زمینه تنهایی

منبع تغییرات	مجموع مجزورات	SS خطا	میانگین مجزورات	MS خطا	F	P	اندازه اثر
گروه	۲۸۳/۳۳	۱۸/۲۰	۲۸۳/۳۳	۶۷/۰۶	۱۱/۰۵	۰/۰۰۲	۰/۴۹
پیش‌آزمون	۲۵/۳۳	۳/۲۹	۲۵/۳۳	۳/۲۹	۰/۹۵	۰/۱۵	
خطا	۲۳/۳۶		۲۳/۳۶		۰/۹۵		

جدول ۶ نشان می‌دهد آماره F برای تفاوت گروه‌ها در زمینه احساس تنهایی معنادار است ($p > 0.05$) و بازی‌درمانی بر کاهش احساس تنهایی مؤثر است. نتایج مربوط به سنجش اثربخشی بازی‌درمانی بر سازگاری تحصیلی کودکان با آسیب‌شنوایی در جدول ۷ گزارش شده است.

جدول ۷: نتایج تحلیل کوواریانس یک‌راهه تفاوت گروه آزمایش و کنترل در متغیر سازگاری تحصیلی

مؤلفه	SS آزمایشی	SS خطا	MS آزمایشی	MS خطا	F	p	اندازه اثر
سازگاری تحصیلی	۶۷۵۱/۱۷	۵۲۳۷/۶۸	۶۷۵۱/۱۷	۲۶۱/۸۸	۲۵/۷۷	۰/۰۰۱	۰/۵۶

با توجه به جدول ۷ آماره F برای متغیر سازگاری تحصیلی معنی‌دار است ($p < 0.01$).

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش بررسی اثربخشی بازی‌درمانی بر مهارت‌های ارتباطی، احساس تنهایی و سازگاری تحصیلی کودکان با آسیب‌شنوایی بود. یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد بازی‌درمانی شناخت-رفتاری به شیوه گروهی، بر افزایش مهارت‌های ارتباطی و سازگاری تحصیلی و کاهش احساس تنهایی کودکان با آسیب‌شنوایی مؤثر است.

فرضیه اول پژوهش مبنی بر اثربخشی بازی‌درمانی بر مهارت‌های ارتباطی با یافته‌های بریمانی، اسدی و خواجوند (۱۳۹۸) که نشان دادند بازی‌درمانی در بهبود مهارت‌های ارتباطی کودکان ناشنوا مؤثر است و نتایج پژوهش‌های موسی‌پور (۲۰۲۳) و عیسی‌زاده، شکری‌جوان، دانش‌فر و نیک‌افشار (۱۴۰۱) که دریافتند بازی‌درمانی باعث افزایش مهارت‌های ارتباطی کودکان مبتلا به اوتیسم می‌شود، همچنین اکیف و مک‌نالی (۲۰۲۱) که در مطالعه مروری سیستماتیک خود گزارش کردند که مداخلات مبتنی بر بازی سبب افزایش مهارت‌های ارتباطی کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم می‌شود، به‌طور ضمنی همسو است. در تبیین این یافته می‌توان گفت حس شنوایی عاملی مهم در رشد و تحول مهارت‌های ارتباطی، زبانی، هیجانی و شناختی است (سیادتیان‌آرانی و همکاران، ۲۰۲۲) و از طرفی کودکان، به علت نداشتن استدلال و تفکر انتزاعی، ناتوان در ابراز کامل هیجان‌ها و احساسات خود هستند، بنابراین کودکان با آسیب‌شنوایی در برقراری ارتباط کلامی از توانایی کمتری برخوردارند و عملکردشان در مهارت‌های ارتباطی، هیجانی و شناختی پایین‌تر است (زینلی، ده‌رجبی و عاشوری، ۱۴۰۰). به‌عبارتی آسیب‌شنوایی به مهارت‌های ارتباطی این کودکان آسیب می‌زند (عاشوری و جلیل‌آکنار، ۱۳۹۹). از جمله روش‌های برقراری ارتباط با کودکان بازی بوده (عاشوری، منصور حسن‌آبادی و احمدی، ۱۳۹۹) که بهترین شیوه از طریق بازی‌درمانی مهیا است، در این رویکرد ساختارمند به کودک کمک می‌شود که بتواند با خود و دیگران ارتباطی کارآمد و عمیق برقرار نماید (جباری‌دانشور، حسینی‌نسب و آزموده، ۱۴۰۱). در بازی‌درمانی شناختی-رفتاری کودک می‌تواند ضمن بیان احساساتش، مهارت‌هایی را نیز بیاموزد که او را در جهت حل مسئله، استدلال و مهارت برقراری ارتباط کمک‌نماید (طالبی و گرچی، ۱۴۰۱). در واقع در فرایند بازی‌درمانی فضا برای رشد یک رابطه ایمن مهیا است به‌گونه‌ای که کودک می‌تواند خود را به‌طور کامل بیان‌نموده و به شیوه‌های سالم‌تری جهت برقراری ارتباط با دیگران دست یابد (کبودی، ۱۴۰۱).

یافته دیگر مبنی بر اثربخشی بازی‌درمانی بر احساس تنهایی کودکان با آسیب‌شنوایی، با یافته‌های طاهری، پیاده‌کوهسار و عبدی (۱۴۰۲) که نشان دادند بازی‌درمانی بر احساس تنهایی کودکان ناشنوا مؤثر است و کبودی (۱۴۰۱) که در مطالعه خود به این نتیجه دست‌یافت که بازی‌درمانی گروهی بر کاهش احساس تنهایی کودکان ۱۲-۱۱ سال اثرگذار است و نیز راتقی و مرعشیان (۱۴۰۰) که تأثیر بازی‌درمانی بر احساس تنهایی کودکان تک‌سرپرست شهر اهواز را گزارش کردند همسو است. در تبیین این یافته می‌توان بیان کرد که کودکان با آسیب‌شنوایی به دلیل محرومیت از فرصت‌های رشدی و ارتباطی، گویی در دنیای تنهایی مطلق خود زندگی می‌کنند (بریمانی، اسدی و خواجوند، ۱۳۹۷) و موانع ارتباطی، عاملی است که زندگی این افراد را پر از محرومیت، احساس تنهایی، انزوای اجتماعی و سرخوردگی روانی می‌کند (فرید، فاطیما و جهان‌زیب، ۲۰۲۳). نبود یا کمبود

مهارت‌های ارتباطی سبب ایجاد احساس تنهایی می‌شود به‌گونه‌ای که کودکان با آسیب شنوایی در مقایسه با همسالان شنوای خود، دوستان کمتر و کیفیت دوستی پایین‌تری دارند (زندوی پور، ۱۴۰۱) و نداشتن همبازی برای یک کودک احساس تنهایی او را تشدید می‌نماید (طاهری، پیاده‌کوهسار و عبدی، ۱۴۰۲). علاوه بر این کودکان با آسیب شنوایی در برقراری ارتباط با والدین خود نیز دچار مشکل هستند که این مسئله، منزوی شدن و ایجاد احساس تنهایی را در پی دارد (سیادتیان‌آرانی و همکاران، ۱۴۰۱). بازی کمک می‌کند کودکان بتوانند هیجانات و احساسات خود را بروز داده و احساس شادی، میل به برقراری ارتباط در آن‌ها افزایش و احساس تنهایی کاهش یابد (راتقی و مرعشیان، ۱۴۰۰). بازی‌درمانی به‌عنوان رویکردی مناسب برای کودکان جهت بیان احساسات، افکار و رفتار مطرح است که منجر به بهبود و افزایش روابط با همسالان و ایجاد مهارت‌های ارتباطی می‌شود به‌عبارتی می‌توان گفت کودک از طریق افزایش ارتباط با دیگران است که احساس تنهایی خود را کاهش می‌دهد (کبودی، ۱۴۰۱). در واقع بازی‌درمانی می‌تواند غیرمستقیم به کودکان در جهت رفع مشکلات موجود در محیط مدرسه و گروه همسالان کمک نماید و سبب کاهش احساس تنهایی در آن‌ها شود (طاهری، پیاده‌کوهسار و عبدی، ۱۴۰۲).

یافته سوم اثربخشی بازی‌درمانی بر سازگاری تحصیلی کودکان با آسیب شنوایی بود. این یافته با مطالعات محمدپور، جهان، مکوندحسینی و معاضدیان (۱۴۰۲) که نشان‌دادند بازی‌درمانی شناختی- رفتاری بر سازگاری تحصیلی دانش‌آموزان دارای اختلال نارسا نویسی مؤثر است و جباری‌دانشور، حسینی‌نسب و آزموده (۱۴۰۱) که گزارش کردند بازی‌درمانی با رویکرد شناختی- رفتاری مؤثرتر از قصه‌درمانی سبب افزایش سازگاری تحصیلی در دانش‌آموزان کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر می‌شود و همچنین لواسانی، کرامتی و کدیور (۱۳۹۷) که نشان‌دادند بازی‌درمانی مبتنی بر رویکرد شناختی- رفتاری بر سازگاری تحصیلی دانش‌آموزان با اختلال خواندن در سطح معناداری تأثیر دارد، همسو است. در تبیین این یافته پژوهش می‌توان اشاره کرد که آسیب شنوایی شرایط را برای بروز ناسازگاری، کاهش مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی فراهم می‌آورد (بریمانی، اسدی و خواجوند، ۱۳۹۷). داشتن مهارت‌های ارتباطی در تعامل‌های بین‌فردی باعث می‌شود که فرد رابطه‌ای سالم با خود و محیط اجتماعی از جمله خانواده و محل تحصیل برقرار نماید و در نهایت به عنوان فردی با سازگاری تحصیلی و اجتماعی شناخته شود (نسائی و همکاران، ۱۳۹۹). در بازی‌درمانی درمانگر از طریق بازی شرایط تغییر و اصلاح رفتار کودک را در جهت ایجاد رفتارهای سازگارانه فراهم می‌آورد و علاوه بر این در بازی‌درمانی شناختی- رفتاری با کمک فعالیت‌های هیجانی و غیرکلامی که بر تعامل فرد و محیط تأکید دارد، می‌تواند رفتارهای گوشه‌گیرانه را هدف قرار داده و رفتارهای سازگارانه را در کودکان تقویت نماید که در واقع کودکان در موقعیت گروهی بازی‌درمانی، بازخوردهای مثبت از سوی سایر اعضا و درمانگر دریافت می‌کنند که این امر موجب افزایش و تقویت تعامل‌های مثبت و سازنده هر یک از کودکان با دیگر اعضا شده، در نتیجه سازگاری نیز افزایش می‌یابد (رضایی‌رضوان، کارشکی و پاکدامن، ۱۴۰۰). از جمله اهداف بازی‌درمانی با رویکرد شناختی- رفتاری افزایش سازگاری و کاهش مشکلات رفتاری در کودکان است (جباری‌دانشور، حسینی‌نسب و آزموده، ۱۴۰۱) که با افزایش مهارت‌های ارتباطی در دانش‌آموزان، برقراری تعامل مثبت و رضایت‌بخش با همسالان، همکلاسی‌ها و معلمان ایجاد می‌شود (فتاحی، جدیدی، احمدیان و مرادی، ۱۴۰۰).

از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر، انجام پژوهش بدون تفکیک شدت آسیب شنوایی و جنسیت، عدم کنترل متغیرهای وضعیت اقتصادی، اجتماعی و کیفیت زندگی و نیز عدم برگزاری آزمون پیگیری به‌دلیل محدودیت زمانی و مکانی بود. بنابراین تعمیم نتایج مستلزم رعایت جانب احتیاط است. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آینده آزمون پیگیری جهت بررسی تداوم اثربخشی مداخله بازی‌درمانی و نیز تفکیک شدت آسیب شنوایی و تفکیک جنسیت به جهت مقایسه اثربخشی بازی‌درمانی مدنظر پژوهشگران قرار گیرد و با توجه به نتایج این پژوهش، به والدین، مدیران و مربیان مراکز توان‌بخشی و بهزیستی و مدارس استثنایی پیشنهاد می‌شود از روش بازی‌درمانی جهت بهبود مهارت‌های ارتباطی، افزایش سطح سازگاری تحصیلی این کودکان استفاده شود. زیرا بازی زبان مشترک و جهانی تمام کودکان است حتی کودکانی که مشکل اصلی آنها برقراری ارتباط گفتاری است.

تشکر و قدردانی

از تمامی شرکت‌کنندگان در این پژوهش، خانواده‌های آن‌ها، مسئولان اداره بهزیستی و واحد توان‌بخشی اداره بهزیستی شهرستان دامغان که همکاری کاملی در اجرای این پژوهش داشتند، تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

- آقازارتی، ع؛ عاشوری، م؛ و نوروزی، ق. (۱۴۰۰). تحلیل و کشف چالش‌های پرورش فرزند کم‌شنوا از دیدگاه والدین با شنوایی عادی و نوجوانان کم‌شنوا: یک مطالعه مقدماتی. *خانواده‌پژوهی*، ۱۷(۲)، ۳۰۱-۲۸۳.
- انصاری، ا؛ و کاظمی‌خوبان، س. (۱۴۰۱). پیش‌بینی سازگاری تحصیلی دانش‌آموزان براساس تنظیم هیجانی دردانش‌آموزان شهر کرج. *مطالعات ناتوانی*، ۱۲(۷۰)، ۱-۶.

- امامی مهر، س؛ امیری مجد، م؛ قمری، م؛ و بزازیان، س. (۱۴۰۲). مقایسه اثربخشی هنردرمانی و بازی‌درمانی شناختی- رفتاری بر اضطراب کودکان پیش‌دبستانی. *نشریه علمی رویش روان‌شناسی*، ۱۱(۱)، ۱۵۰-۱۴۱.
- بریمانی، ص؛ اسدی، ج؛ و خواجه‌وند، ا. (۱۳۹۷). اثربخشی بازی‌درمانی بر سازگاری اجتماعی و مهارت‌های ارتباطی کودکان ناشنوا. *فصلنامه آرشو توان‌بخشی*، ۱۹(۳)، ۲۶۱-۲۵۰.
- جباری دانشور، ا؛ حسینی‌نسب، س؛ و آزموده، م. (۱۴۰۲). مقایسه اثربخشی بازی‌درمانی با شناختی- رفتاری و قصه‌درمانی بر سازگاری اجتماعی، هیجانی و تحصیلی دانش‌آموزان کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر. *فصلنامه کودکان استثنایی*، ۱(۱)، ۹۲-۷۷.
- جعفری، ز؛ و عبدی‌زرین، س. (۱۴۰۰). رابطه بین اشتیاق تحصیلی، هویت تحصیلی و پایداری تحصیلی با سازگاری تحصیلی دانش‌آموزان. *مجله مطالعات روانشناسی تربیتی*، ۱۸(۴)، ۱۰۳-۱۲۲.
- حسین‌چاری، م؛ و فداکارداورانی، م. (۱۳۸۴). بررسی تأثیر دانشگاه بر مهارت‌های ارتباطی بر اساس مقایسه دانش‌آموزان و دانشجویان. *دانشور رفتار*، ۱۲(۱۵) (ویژه مقالات علوم تربیتی)، ۳۲-۲۱.
- حسینی، ع. (۱۳۹۷). *نقش واسطه‌ای سازگاری تحصیلی در رابطه بین مهارت‌های ارتباطی با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان دوره دوم متوسطه شهر بیرجند*. پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه بیرجند.
- حسینی، م؛ و عاشوری، م. (۲۰۲۲). اثربخشی آموزش بازی‌درمانی مبتنی بر رابطه‌درمانی بر مشکلات رفتاری کودکان کم‌شنوا و تاب‌آوری مادران آنها. *پژوهش‌های علوم شناختی و رفتاری*، ۱۲(۲)، ۱۰۸-۹۱.
- خونساری، ف؛ و عاشوری، م. (۱۴۰۰). بازی‌درمانی: تنظیم هیجان در کودکان کم‌شنوا با تأکید بر چرخ هیجان. *پیشرفت‌های نوین در روانشناسی، علوم تربیتی و آموزش و پرورش*، ۴(۳۴)، ۱۰۵-۹۷.
- داداشی، م؛ و پالی، س. (۱۴۰۲). ارائه مدل ساختاری از عملکرد شغلی بر اساس مهارت‌های ارتباطی با میانجی‌گری درگیری شغلی در معلمان مدارس ابتدایی. *فصلنامه مدیریت و چشم‌انداز آموزش*، ۱(۱)، ۴۲-۶۶.
- دانش‌زاده، ف؛ اسدزاده، ح؛ مهری‌نژاد، ا؛ و ستوده‌اصل، ن. (۱۴۰۱). نقش واسطه‌ای مهارت‌های ارتباطی در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی با استفاده پرخاطر از اینترنت در دانشجویان دانشگاه فرهنگیان سمنان. *نشریه علمی رویش روان‌شناسی*، ۱۱(۱۰)، ۷۲-۶۱.
- راتقی، پ؛ و مرعشیان، ف. (۱۴۰۰). اثربخشی بازی‌درمانی عروسکی بر کاهش کمروبی، احساس تنهایی و مشکلات رفتاری کودکان تک‌سرپرست شهر اهواز. *رویش روان‌شناسی*، ۶۹(۱۰)، ۱۹۰-۱۷۹.
- رضایی‌رضوان، ش؛ کارشکی، ح؛ و پاکدامن، م. (۱۴۰۰). اثربخشی بازی‌درمانی مبتنی بر رویکرد شناختی - رفتاری بر سازگاری اجتماعی کودکان پیش‌دبستانی. *مجله علمی پژوهان*، ۲۰(۲)، ۹۳-۸۷.
- رنجبر، ج؛ ترخان، م؛ طاهر، م؛ حسین‌خانزاده، ع؛ و عیسی‌پور، م. (۱۳۹۴). اثربخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی برخوردپنداره و احساس تنهایی دانش‌آموزان با آسیب‌شنوایی. *روانشناسی مدرسه و آموزشگاه*، ۴(۲)، ۵۴-۳۹.
- روشن‌روان، ن. (۱۴۰۰). اثربخشی واقعیت‌درمانی بر احساس تنهایی و پیشرفت تحصیلی. *فصلنامه سنجش و پژوهش در مشاوره کاربردی*، ۳(۲)، ۶۵-۴۹.
- زندوی‌پور، ف. (۱۴۰۱). مدل‌یابی مهارت‌های اجتماعی بر پایه بهزیستی روان‌شناختی، احساس تنهایی، مدیریت‌خشم در کودکان ناشنوا. *فصلنامه ایده‌های نوین روانشناسی*، ۱۵(۱۹)، ۱۹-۱.
- زینلی‌دهرجی، ز؛ و عاشوری، م. (۱۴۰۰). تأثیر بازی‌درمانی مبتنی بر رویکرد آکسلاین بر ارزش‌های اجتماعی هیجانی و تاب‌آوری کودکان کم‌شنوای پیش‌دبستانی. *پژوهش‌نامه روانشناسی مثبت*، ۷(۴)، ۲۴-۱۳.
- سلمانی، م؛ سید، س؛ مرادی، س؛ شیرکوند، ز؛ ساداتی، س؛ و طباطبایی، م. (۱۴۰۰). تولید تکواژهای تصریفی و ساختارهای بند و عبارت زبان فارسی بر اساس پی-لارنسپ: مقایسه کودکان با آسیب‌شنوایی نیمه‌شدید و کودکان با شنوایی بهنجار. *فصلنامه آرشو توان‌بخشی*، ۲۳(۴)، ۵۰۵-۴۸۲.
- سهرابی‌شگفتی، ن. (۱۳۹۰). روش‌های مختلف بازی‌درمانی و کاربرد آن در درمان اختلالات رفتاری و هیجانی کودکان. *فصلنامه علمی روش‌ها و مدل‌های روان‌شناختی*، ۱(۴)، ۶۳-۴۵.
- طالبی، ک؛ و گرجی، ی. (۱۴۰۲). اثربخشی بازی‌درمانی مبتنی بر رویکرد شناختی- رفتاری بر عزت‌نفس و حافظه‌فعال کودکان مبتلا به اختلال‌شنوایی و گفتاری. *خانواده‌درمانی کاربردی*، ۴(۳)، ۴۹۴-۴۸۱.
- طاهری، آ؛ پیاده‌کوهسار، ا؛ و عبدی، ح. (۱۴۰۲). اثربخشی بازی‌درمانی بر مشکلات رفتاری، احساس تنهایی و افسردگی کودکان ناشنوا. *مجله تحقیقات علوم رفتاری*، ۳۱(۳)، ۵۴۳-۵۳۱.
- عاشوری، م؛ و جلیل‌آکنار، س. (۱۳۹۹). تأثیر آموزش شناختی مبتنی بر حافظه بر توانایی شناختی و مهارت‌های ارتباطی دانش‌آموزان ناشنوا. *تازه‌های علوم‌شناختی*، ۲۲(۳)، ۱۲۲-۱۱۴.
- عاشوری، م؛ منصوری‌حسن‌آبادی، ف؛ و احمدی، ف. (۱۳۹۹). بازی‌درمانی با مدل فیلیال‌تراپی مدرسه‌محور و کاربرد آن برای کودکان کم‌شنوا. *پیشرفت‌های نوین در روانشناسی، علوم تربیتی و آموزش و پرورش*، ۳(۳۳)، ۸۵-۷۷.

- عیسی‌زاده، م؛ شکری‌جوان، ف؛ دانش‌فر، م؛ و نیک‌افشار، ن. (۱۴۰۱). اثربخشی بازی‌درمانی گروهی بر مهارت‌های اجتماعی کودکان اوتیسم. *توانمندسازی کودکان استثنایی*، ۴۶-۵۵، (۴/۱۳).
- فتاحی، ا؛ جدیدی، ه؛ احمدیان، ح؛ و مرادی، ا. (۱۴۰۰). اثربخشی بسته آموزشی تاب‌آوری تحصیلی، دلبستگی به مدرسه، خودپنداره تحصیلی و درگیری تحصیلی بر سازگاری تحصیلی. *مجله مطالعات روانشناسی تربیتی*، ۶۳-۸۴، (۴۳/۱۸).
- فیروزبخت، م؛ افتخارادبیلی، ح؛ مجلسی، ف؛ رحیمی، ع؛ انصاری‌دزفولی، م؛ و اسماعیل‌زاده، م. (۱۳۸۶). بررسی شیوع کم‌شنوایی در مراکز استان‌های کشور. *مجله دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی*، ۱-۹، (۴/۵).
- کبودی، م. (۱۴۰۱). تأثیر بازی‌درمانی گروهی بر سازش‌یافتگی اجتماعی، احساس تنهایی و مهارت‌های درک‌کردن کودکان ۱۱-۱۲ سال. *مجله علوم روان‌شناختی*، (۱۱۹/۲)، ۲۱۹۹-۲۳۱۲.
- لواسانی، م؛ کرامتی، ه؛ و کدیور، پ. (۱۳۹۷). اثربخشی بازی‌درمانی مبتنی بر رویکرد شناختی-رفتاری بر سازگاری اجتماعی و سازگاری تحصیلی دانش‌آموزان با اختلال خواندن. *ناتوانی‌های یادگیری*، ۹۱-۱۰۹، (۳/۷).
- محمدپور، م؛ جهان، ف؛ مکوندحسینی، ش؛ و معاضدیان، آ. (۱۴۰۲). تعیین اثربخشی بازی‌درمانی شناختی-رفتاری در تنظیم هیجان و سازگاری تحصیلی دانش‌آموزان دارای اختلال نارساوبسی. *مجله پژوهش پرستاری ایران*، ۰-۰، (۳/۱۸).
- موسوی، ب؛ فتحی، ا؛ ملکی‌راد، ع؛ سرخاره، ا؛ و یک‌کلام، ف. (۱۴۰۱). اثربخشی ممنوعیت‌درمانی مبتنی بر مهارت‌های ارتباطی بر ولع مصرف مواد، امیدبه‌زندگی و بهزیستی روان‌شناختی معاندان تحت‌درمان. *فصلنامه پژوهش‌های نوین روان‌شناختی*، ۲۴۹-۲۵۷، (۶۷/۱۷).
- میردیریوند، ف. (۱۳۷۸). بررسی رابطه احساس‌تنهایی با عملکرد تحصیلی، اضطراب، افسردگی و عزت‌نفس در دانش‌آموزان پسر مدارس راهنمایی شهرستان پلدختر. *دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز*.
- نسائی، و؛ کهرازی، ف؛ فرنام، ع؛ و فردین، م. (۱۳۹۹). واریسی مسیر رابطه میان مهارت‌های ارتباطی، سازگاری فردی و مؤلفه‌های روان‌شناسی مثبت‌نگر در دانشجویان پسر و دختر دانشگاه فرهنگیان مشهد. *مطالعات روانشناسی تربیتی*، ۱۳۸-۱۵۳، (۴۰/۱۷).

- Akhmetzyanova, A. I., & Artemyeva, T. V. (2022). The study of communication skills in children with speech pathology. *Res Militaris*, 12(2), 2533-2540.
- Ali, Y., Wright, N., Charnock, D., Henshaw, H., Morris, H., & Hoare, D. J. (2024). Applications of Grounded Theory Methodology to Investigate Hearing Loss: A Methodological Qualitative Systematic Review With Developed Guidelines. *Ear and Hearing*, 45(3), 550-562.
- Al-Rawashdeh, B., Zuriekat, M., Alhanbali, S., Alananbeh, L., Rammaha, D., Al-Zghoul, M., ... & Abdul-Baqi, K. (2024). Sensorineural hearing loss among children at risk: A 16-year audiological records review in a tertiary referral center. *International Journal of Pediatric Otorhinolaryngology*, 176, 111780.
- Ban, Y., Sun, J., Bai, B., & Liu, J. (2024). Parent-adolescent attachment and well-being among Chinese hearing-impaired students: The mediating role of resilience and the moderating role of emotional and behavioral problems. *Journal of Developmental and Physical Disabilities*, 1-14.
- Baniaghil, A., Ghasemi, S., Rezaei Aval, M., & Behnampour, N. (2020). Effect of communication skill training based on Calgary-Cambridge observation model on midwifery students' communication skills. *Journal of Research Development in Nursing and Midwifery*, 17(2), 24-27. (Persian).
- Behzadi, S., Koochakzadeh, R. S., & Sedaghat, S. (2020). The model of organizational culture with psychological well-being with mediating of communication skills. *Iranian journal of educational sociology*, 3(4), 161-169. (Persian).
- Borna, M. & Savari, K. (2010). The simple and multiple relationship between self-esteem, loneliness and self-assertiveness with shame. *JOURNAL OF SOCIAL PSYCHOLOGY (New Results in Psychology)*, 5(17), 53-62. (Persian).
- Chang, E. C. (2018). Relationship between loneliness and symptoms of anxiety and depression in African American men and women: Evidence for gender as a moderator. *Personality and Individual Differences*, 120, 138-143.
- Chen, Y., Wang, Z., Jiang, Y., Lin, Y., Wang, X., Wang, Z., ... & Wu, H. (2022). Biallelic p. V371 variant in GJB2 is associated with increasing incidence of hearing loss with age. *Genetics in Medicine*, 24(4), 915-923.
- De Jong, T. J., van der Schroeff, M. P., Stapersma, L., & Vroegop, J. L. (2023). A systematic review on the impact of auditory functioning and language proficiency on psychosocial difficulties in children and adolescents with hearing loss. *International Journal of Audiology*, 1-11.
- Desoky, H., Raaft, O., & Azab, S. N. (2021). Psycho-communicative interruptions in hearing-impaired Egyptian Arabic-speaking children. *Beni-Suef University Journal of Basic and Applied Sciences*, 10(1), 35.
- Fakoya, O. A., McCorry, N. K., & Donnelly, M. (2020). Loneliness and social isolation interventions for older adults: a scoping review of reviews. *BMC public health*, 20, 1-14.
- Farid, N., Fatima, G., & Jahanzaib, M. (2023). Identification of Problems faced by Children with Hearing Impairment in Acquisition of basic Skills: Exploration of Possible Solutions. *Pakistan Languages and Humanities Review*, 7(2), 790-805.
- Haile, L. M., Kamenov, K., Briant, P. S., Orji, A. U., Steinmetz, J. D., Abdoli, A., ... & Rao, C. R. (2021). Hearing loss prevalence and years lived with disability, 1990–2019: findings from the Global Burden of Disease Study 2019. *The Lancet*, 397(10278), 996-1009.

- Iranfard, H., Mohammad Taheri, M. R., & Soltanifar, M. (2021). Relationship between Communication Skills with Life Satisfaction among Students Studying at Islamic Azad University of Tehran: A Case Study. *Iranian journal of educational sociology*, 4(3), 105-112. (Persian).
- Jiang, F., Kuper, H., Zhou, C., Qin, W., & Xu, L. (2022). Relationship between hearing loss and depression symptoms among older adults in China: The mediating role of social isolation and loneliness. *International Journal of Geriatric Psychiatry*, 37(6).
- Mashalpourfard, M. (2018). Effectiveness of storytelling on the components of communication skills in educable mentally-retarded children. *Avicenna Journal of Neuro Psycho Physiology*, 5(1), 19-28. (Persian).
- Mella, N., Pansu, P., Batruch, A., Bressan, M., Bressoux, P., Brown, G., ... & Desrichard, O. (2021). Socio-emotional competencies and school performance in adolescence: What role for school adjustment?. *Frontiers in Psychology*, 12, 640661.
- Melo, R. S., Lemos, A., Delgado, A., Raposo, M. C. F., Ferraz, K. M., & Belian, R. B. (2023). Use of virtual reality-based games to improve balance and gait of children and adolescents with sensorineural hearing loss: a systematic review and meta-analysis. *Sensors*, 23(14), 6601.
- Meng, L., Hao, D., Li, D., Yue, J., Wan, Y., & Shi, L. (2024). Establishment of self-reported hearing cut-off value on the Chinese version of short form of speech, spatial and qualities of hearing scale (SSQ12). *International Journal of Audiology*, 1-8.
- Moosapoor, M. (2023). The Effectiveness of Puppet Play Therapy On Increasing Communication Skills Through Social Stories for Children with Autism in Rasht. *International Journal of Innovation in Management, Economics and Social Sciences*, 3(1), 30-39. (Persian).
- Movallali, G., Mousavi, Z., & Hakimi-Rad, E. (2020). Feeling of loneliness in deaf adolescents: The effect of an online life skills program. *European Journal of Social Science Education and Research*, 7(2), 01-14. (Persian).
- Nemati, A., Demehri, F., & Saeidmanesh, M. (2022). Effect of psychodrama on communication skills of adolescents with hearing loss. *Auditory and Vestibular Research*, 31(2), 92-97. (Persian).
- O'Keeffe, C., & McNally, S. (2023). A systematic review of play-based interventions targeting the social communication skills of children with autism spectrum disorder in educational contexts. *Review Journal of Autism and Developmental Disorders*, 10(1), 51-81.
- Pasha, G., & Ismaili, S. (2007). The comparison of anxiety, self-assertiveness, loneliness and academic performance in normal students and students with semifamily in Khoozestsan. *New Results in Psychology*, 1(4), 22-35. (Persian).
- Prasad, K., Borre, E. D., Dillard, L. K., Ayer, A., Der, C., Bainbridge, K. E., ... & Saunders, J. (2024). Priorities for hearing loss prevention and estimates of global cause-specific burdens of hearing loss: a systematic rapid review. *The Lancet Global Health*, 12(2), e217-e225.
- Qi, L., Zhang, H., Nie, R., Xiao, A., Wang, J., & Du, Y. (2020). Quality of life of hearing-impaired middle school students: a cross-sectional study in Hubei province, China. *Journal of Developmental and Physical Disabilities*, 32, 821-837.
- Queendom (2004) Communication Skills Test- revised. Available online by internet: <http://www.queendom.com/cgi-bin/tests/transfer.cgi>
- Russell, D., Peplau, L. A., & Cutrona, C. E. (1980). The revised UCLA Loneliness Scale: concurrent and discriminant validity evidence. *Journal of personality and social psychology*, 39(3), 472-480.
- Sajedi, S. H., Shahmarvand, S., Zare, R. S., & Shokri Javan, F. (2022). The Effectiveness of Empathy Training on Academic Adjustment and Social Happiness in Elementary Students. *Iranian Evolutionary and Educational Psychology Journal*, 4(3), 606-615. (Persian).
- Shire, S. Y., Shih, W., Bracaglia, S., Kodjoe, M., & Kasari, C. (2020). Peer engagement in toddlers with autism: Community implementation of dyadic and individual Joint Attention, Symbolic Play, Engagement, and Regulation intervention. *Autism*, 24(8), 2142-2152.
- Siadatian Arani, S. H., Ashori, M., Faramarzi, S., Norouzi, G., & Spencer, L. J. (2022). Investigating the Effect of PERMA Flourishing Educational Program on the Quality of Life of Adolescents with Hearing Impairment. *Journal of Exceptional Children*, 22(4), 57-68. (Persian).
- Swain, S. K. (2024). Hearing Loss and its Impact in the Community. *Matrix Science Medica*, 8(1), 1-5.
- Tiegs, E. W., Clark, W. W., & Thorpe, L. P. (1941). The California Test of Personality. *The Journal of Educational Research*, 35(2), 102-108. <http://dx.doi.org/10.1080/00220671.1941.10881063>
- Vyas, S. (2021). An analysis of adjustment level among higher secondary school students. *IOSR Journal of Nursing and Health Science*, 10(3), 44-48.
- White, D. A., Costa, E. A., Mellon, N., Ouellette, M., & Ottley, S. W. (2024). Working Memory and Language Relate to Report of Socio-Emotional Functioning in Children with Hearing Loss. *Journal of Clinical Medicine*, 13(6), 1637.
- World Health Organization (WHO). Deafness and hearing loss (2021). Available from: <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/deafness-and-hearing-loss>. Accessed 2 February 2024.
- Wu, J., & Liu, S. (2019). A comparative study of educational placement and school adjustment of children with cochlear implants between China and Czech Republic. *Children and Youth Services Review*, 103, 107-115.